

STŘEDOČESKÝ MAGAZÍN

- ZAJÍMAVOSTI
- VOLNÝ ČAS
- LIFESTYLE
- ROZHOVORY
- FOTOREPORTÁŽE
- INZERCE
- MEDIÁLNÍ VÝCHOVA
- BLOGY

Navštivte Hotel Žižkov... Mozaika příběhů a prvorepublikový zločin

Jana | Neděle, 3. září 2023 | 0 Comments

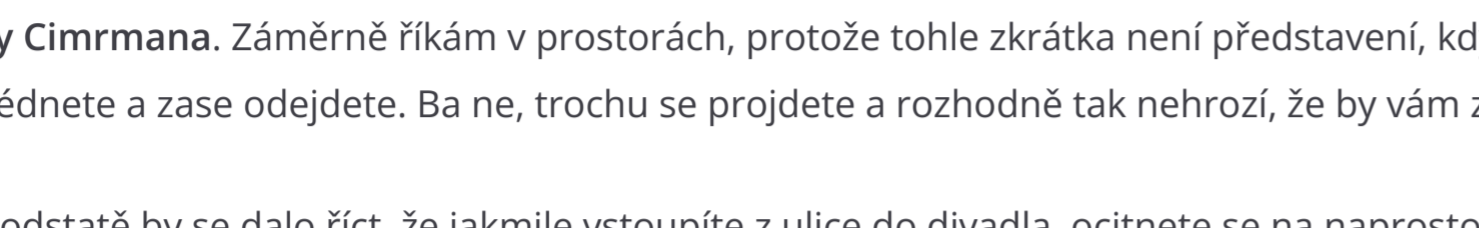
3D company, divadlo, hotel žižkov, imerzivní divadlo, karolina půčková, kultura, lucie kožinová, Praha, představení, václav krátký, žižkovské divadlo járy cimrmana

Dnes se půjdeme potápět... do příběhů. Poprvé jsem okusila něco, co se nazývá imerzivní divadlo. V něm se právě musíme do děje ponořit trochu více, než jsme zvyklí z klasického představení. Divák se v něm totiž pohybuje a bývá i zatažen přímo do děje. Je od něj vyžadována nějaká spolupráce. Přiznám se, že toho jsem se já, coby velký introvert, dopředu docela obávala. Tentokrát jsem ale udělala ten pomyslný skok do neznáma a nelitovala jsem, naopak jsem nadšená a cítím se zase o něco vnitřně bohatší.

Divadelní gól v Poděbradech? Kolečkové komedii Zakázané uvolnění vládní trojístek žen

Mám za sebou Zakázané uvolnění... a teď nemám na mysli ani žádnou osobní zkušenost a už vůbec ne žádnou hokejovou ... Pokračování textu

Středočeský Magazín

Cesta do minulosti

Mou premiérou v tomto žánru se stalo představení *Hotel Žižkov*, které se hraje v prostorách **Žižkovského divadla Járy Cimrmana**. Záměrně říkám v prostorách, protože tohle zkrátka není představení, kdy přijdete do sálu, něco zhlédnete a zase odejdete. Ba ne, trochu se projdete a rozhodně tak nehrozí, že by vám zdvěněly nohy.

V podstatě by se dalo říct, že jakmile vstoupíte z ulice do divadla, ocitnete se na naprosto jiném místě, v naprosto jiném čase. Přivítá vás totiž *Hotel Žižkov*, a to se všim vsudý. Nejprve dostanete do ruky program a budete požádáni, abyste se přesunuli na recepci. kde dostanete klíč od pokojů, abyste mohli být ubytováni. Při té příležitosti si budete moci uložit nějaké věci do šatny, každopádně dávejte dobrý pozor na to, jakou barvu má provázek na vašem klíči, později do totiž bude rozhodnutí zavazadla. Mezitím po foyer pobíhá portýr v klasické červeně uniformě a ptá se, zda může někdo odnést zavazadla. Brzy se objeví i pokojská v černobíle uniformě a také recepční, paní Ludmila. Prostě Ludmila. Pomalu se v hotelu rozkoukáváte a dojem perfně dokresluje i prostředí Divadla Járy Cimrmana, jelikož taky tak trochu působí jako z jiné doby a možná i jiného světa.

Můžete si dát nějaký ten drink v bife, než se v hotelu nový majitel začne shánět po personálu. Pak už začíná náš příběh, který bych vám mohla rozhodně nastínit i víc, ale myslím, že bude daleko lepší, když si jednotlivé dílky této skládačky dáte dohromady sami. Jednotlivé výstupy se totiž odehrávají v různých prostředích, kam si za nimi musíte dojít. Stačí následovat kroky svého průvodce (najde si vás právě podle barvy klíče) a o nic nepřijedete. Foyer, divadelní šatna přímo v zákulisí, kavárna na dvorku, dokonce se podíváte i do luxusního „hotelového apartmá“ přímo pod střechou. Po přestávce se zajdete do sálu podívat na vystoupení prvorepublikové divy a dojde i na nějaký ten zločin. A vašim úkolem bude ho vyřešit a přijít na to, kdo je vrah a kdo oběť.

Vášeň, láska, nenávisť

Poslední segment inscenace mi připomněl též hru *Splašené nážky*, kterou jsem zhlédla na letní scéně **Divadla Kalich** (pro znalce – v Divadle Kalíšek!). ovšem ta je trochu jiná v tom, že pracuje s více verzemi scénáře a teprve hlasování diváků o tom, kdo je vrah, určí, který závěr příběh završí. V *Hotelu Žižkov* je příběh více jednoznačný, vrah je vždy jen jeden konkrétní člověk, ovšem odhalíme ho přece jen až na základě otázek z publika. A pokud jsou mezi vámi, milí čtenáři, introverti jako já, nemusíte se bát. Do interakce vás nikdo nutit nebude – pokud se v publiku najde dost aktivních „detektivů“, kteří se budou hlásit a ptát se jednotlivých postav, vy můžete potichu uvažovat. Třeba vám to ale nedá, zvlášť pokud budete na správné stopě, že? Každopádně platí jediné – výsledné rozuzlení je tajemstvím a mělo by být pro další diváky zachováno. Takže P-Š-T!

V první řadě musím vyzdvihnout celkový scénář a nápad, který v sobě *Hotel Žižkov* nese. Autoři inscenace **Lucie Helena Botlíková** a **Martin Vokoun** si dali záležet, postavili zajímavou zápletku jen s pár postavami a „narvali“ balík lidských osudů v podstatě do pár krátkých scének, ovšem perfektně vypointovaných a plných emocí. Martin Vokoun se navíc ujal i režie a musel s tím tedy podle mého názoru mít hodně práce – a to nejen po technické stránce, kdy je třeba vše skvěle načasovat a synchronizovat, jelikož tady jde přece jenom o minuty, leckdy i o vteřiny.

Ale hlavně mě oslnilo, že co jedno prostředí a jedna dvojice hrdinů, to jiné prožitky, jiné pocity, jiná energie, která z herců šla. A přitom to vše ladilo dohromady v jeden celek. Navíc jsem došla k tomu názoru, že záleží i na tom, v jaké skupince se nacházíte. Kupříkladu já ve své skupince nejprve začala romantickou dvojici, která se vlastně tak trochu „otukávala“, později jsem se nechala unášet vášní dalšího páru, kdy člověk nevěděl, zda se na sebe vrhnou a pomilují se, nebo se na místě zabijí. A pak už se ke mně pomalu dostávaly intriky a slova o dávných kvívdáních a tajemstvích, dále nostalgické melancholie. Připadalo mi to jako naprosto přirozené pořadí, ale když nad tím tak přemýšlím, jiní diváci dané segmenty viděli zase v jiné posloupnosti, provázené jiným průvodcem. Možná se pozastavím nad jinými detaily, všiml si něčeho, co mně uniklo. Zkrátka bych řekla, že každá skupinka viděla vlastně trochu jiné představení, ačkoliv stejně. Klidně bych si proto dočkala představit i další návštěvu tohoto kousku, abych zase do příběhu nakoukla z jiného úhlu a zjistila, jak moc jinak by na mě působil.

Prvorepubliková iluze

Aniž bych snad prozradila příliš o jednotlivých postavách, ráda bych vyzdvihla i jednotlivé herecké představitel. Jejich jména vám možná „na první dobrou“ nic nefeknou, ale o to působivější vlastně pak daná inscenace je. Neřešíte, zda máte před sebou toho či onoho z daného seriálu, ale všichni herci vám naprosto perfektně splnou s danou postavou. Iluze, že jste uvnitř dění, je pak o to dokonalejší.

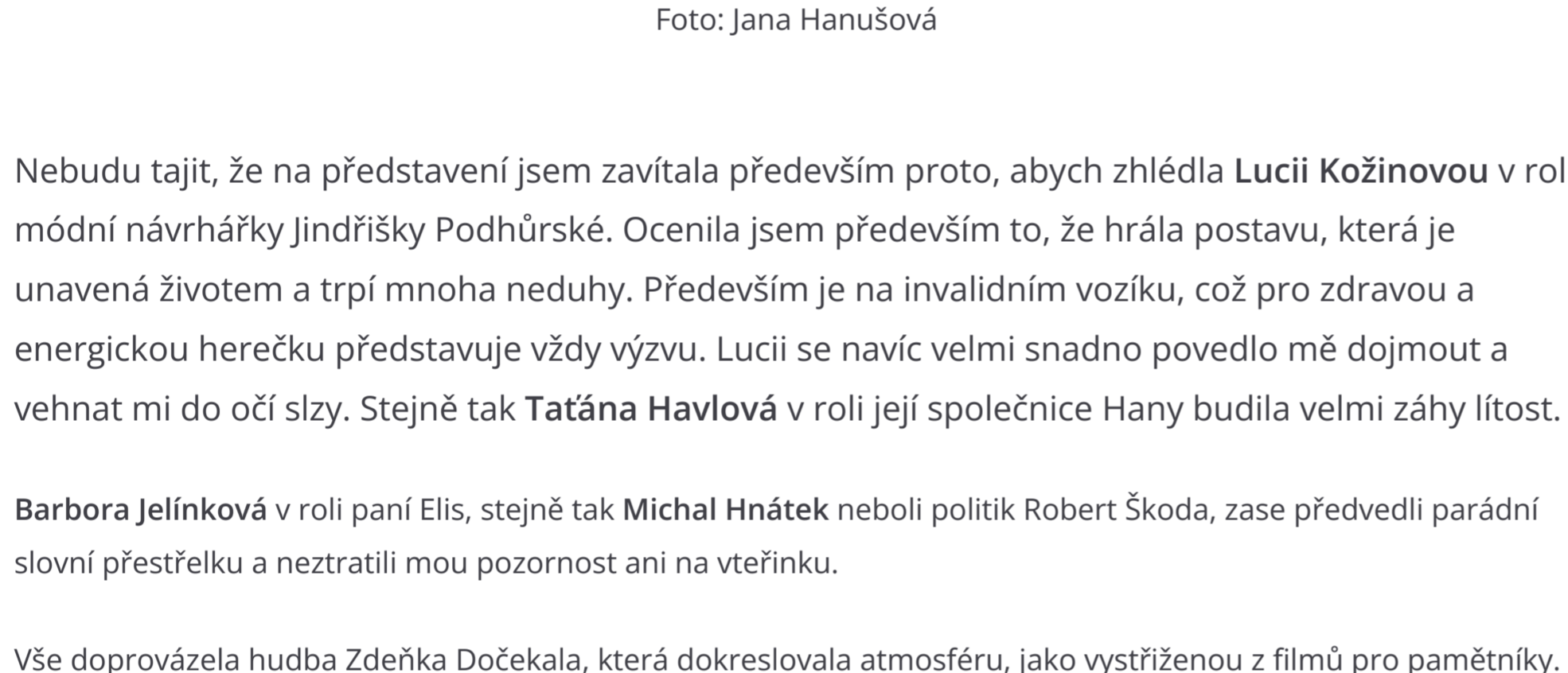
Coby majitel hotelu **Filip Král** mě svými rozpaky a narůstajícím zoufalstvím velmi bavil **Josef Horák**, stejně tak pokojská **Karlička** alias **Markéta Mandová** byla geniální komediální talent. Svě momenty měl i kolikol Viktor neboli **Martin Hlubocký**, ovšem naprosto přesná byla rázná a vlastně i malinko sverázná recepční **Ludmila**, kterou skvěle ztvárnila **Jana Valentová**.

Coby mladý a nezkušený novinář mi byl od prvích momentů velmi sympatický **Jan Pichler**, přičemž nejvíc se mi ke konci zapsal svým spravedlivým rozhořčením při jedné otázce z publika. Do okaté medicíky **Emy**, které propůjčila tvář, hlas, gesta a celkové vzezření **Kateřina Kuboušková**, byste se také hned zamilovali. Byla kouzelně naivní a nevinná, nebo možná ne tak docela?

Každopádně jejím naprostým opakem pak byla vycházející herečka hvězda **Áda Rezníčková**. Ohnivá, rafinovaná, svůdná, zkrátka prvorepubliková sexvixce – takové muži ztráceli hlavu, srdce, možná i peněženku či život. V této úloze mě naprosto uchvátila **Karolina Půčková**, která byla pro mě jedním z největších objevů v obsazení. Doufám, že na ni zase brzy natreřím i v dalších rolích, protože jsem si jistá, že přijdou a budou stát za to.

Manýřky křídete geniálně ztvárnil **Václav Krátký**. Také v jeho případě fungovalo charisma, a tak, když se na scéně sešel právě s **Ádou**, všude tam zkrátka litala chemie takovým neskutečným způsobem, že je s podivem, že nedošlo k nějakému výbuchu.

Žižkovské divadlo Járy Cimrmana

Obrázek 12 z 12
Foto: Jana Hanušová

Nebudu tajit, že na představení jsem zavítala především proto, abych zhlédla **Lucii Kožinovou** v roli módní návrhářky **Jindřišky Podhůrské**. Ocenila jsem především to, že hrála postavu, která je unavená životem a trpí mnoha neduhy. Především je na invalidním vozíku, což pro zdravou a energickou herečku představuje vždy výzvu. Lucii je navíc velmi snadno povedlo mě dojmout a veheť na do očí slzy. Stejně tak **Tatána Havlová** v roli jejího společníce **Hany** budila velmi záhy lítost.

Barbora Jelínková v roli paní **Elis**, stejně tak **Michal Hnátek** neboli politik **Robert Škoda**, zase předvedli parádní slovní přestřelku a neztrátili mou pozornost ani na vteřinku.

Vše doprovázela hudba **Zdeňka Dočekala**, která dokreslovala atmosféru, jako vystřiženou z filmů pro pamětníky. Jen já osobně bych ji malinko ztlumila, aby dialogy, které jsou pro děj přece jen důležitější, lépe vyzněly a nebyly rušeny.

Pro všechny detektivy amatéry

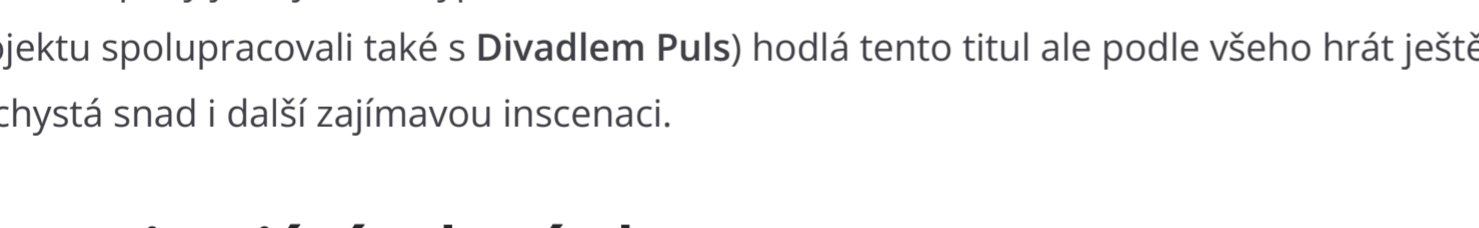
Jak už jsem ale v textu zmiňovala, já jsem si představení *Hotel Žižkov* skutečně vychutnala až do poslední kapičky, podobně jako paní Podhůrská tak svou skleničku koňaku. Chtěla bych ale podotknout, že jsem rozhodně nebyla sama. Během večera jsem například slyšela, jak jedna paní nadšeně podotkla, že je skvělé, že jsme hercům vlastně velmi blízko. Souhlasím, rovněž jsem si chvíle, kdy nás s aktéry klasicky nedělilo jeviště a hlediště, velmi užívala. Také jsem odposlechla jednoho postaršího pána, jak své ženě asi po druhé změně prostředí Septát: „*Začíná mě to bavit!*“

Tím pádem je to jasné, pokud hledáte nějaké představení, u kterého se nebudou nudit ani páni manželé, *Hotel Žižkov* určitě nezkliame. A pokud vás vaše drahá polovička při sledování detektivek v televizi neustále zlobí uhádnutím identity vraha, určitě navštivte *Hotel Žižkov*. Jen at se předvede v realu, no ne? 😊

V Divadle Radka Brzobohatého úřaduje Čarodějnice Bordelína: Rozpustilá pohádka s hezkým poselstvím

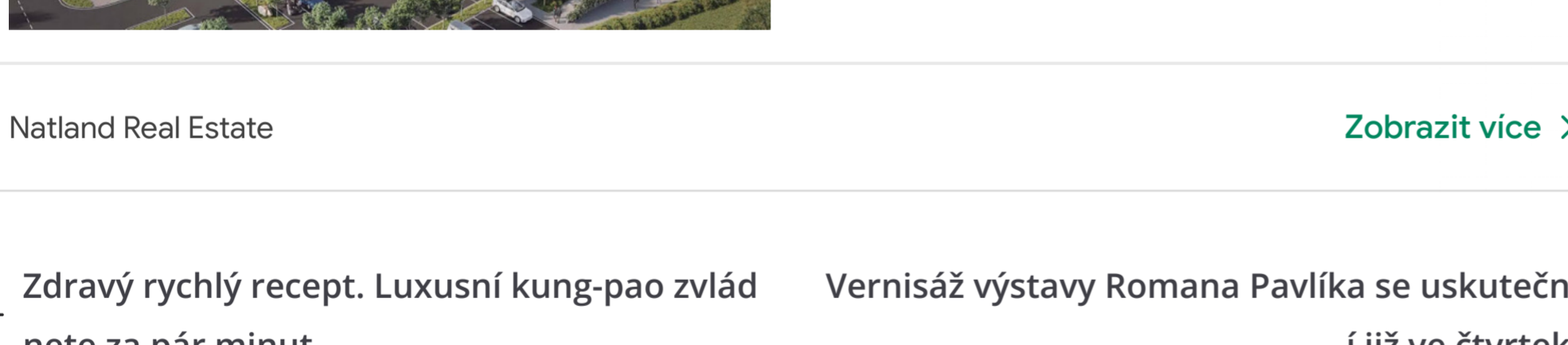
Máte pocit, že vaše děti milují nepohádek a „binčus“? Tak to se jim jistě zalíbí pohádková Čarodějnice Bordelína už podle ... Pokračování textu

Středočeský Magazín

Pro letošní rok je tedy už, zdá se, kapacita hotelových pokojů, naplněna. Jak si můžeme ověřit na [webu divadla](#), další tři reprízy jsou již bud vyprodané, nebo zadané konkrétní kolektivu. Kolektiv 3D Magazín (na tomto projektu spolupracovali také s Divadlem Puls) hodlá tento titul ale podle všeho hrát ještě příští léto a posléze přichystá snad i další zajímavou inscenaci.

Související obrázky:

Obrázek 12 z 12
Foto: Jana Hanušová

Nebudu tajit, že na představení jsem zavítala především proto, abych zhlédla **Lucii Kožinovou** v roli módní návrhářky **Jindřišky Podhůrské**. Ocenila jsem především to, že hrála postavu, která je unavená životem a trpí mnoha neduhy. Především je na invalidním vozíku, což pro zdravou a energickou herečku představuje vždy výzvu. Lucii je navíc velmi snadno povedlo mě dojmout a veheť na do očí slzy. Stejně tak **Tatána Havlová** v roli jejího společníce **Hany** budila velmi záhy lítost.

Barbora Jelínková v roli paní **Elis**, stejně tak **Michal Hnátek** neboli politik **Robert Škoda**, zase předvedli parádní slovní přestřelku a neztrátili mou pozornost ani na vteřinku.

Vše doprovázela hudba **Zdeňka Dočekala**, která dokreslovala atmosféru, jako vystřiženou z filmů pro pamětníky. Jen já osobně bych ji malinko ztlumila, aby dialogy, které jsou pro děj přece jen důležitější, lépe vyzněly a nebyly rušeny.

Pro všechny detektivy amatéry

Jak už jsem ale v textu zmiňovala, já jsem si představení *Hotel Žižkov* skutečně vychutnala až do poslední kapičky, podobně jako paní Podhůrská tak svou skleničku koňaku. Chtěla bych ale podotknout, že jsem rozhodně nebyla sama. Během večera jsem například slyšela, jak jedna paní nadšeně podotkla, že je skvělé, že jsme hercům vlastně velmi blízko. Souhlasím, rovněž jsem si chvíle, kdy nás s aktéry klasicky nedělilo jeviště a hlediště, velmi užívala. Také jsem odposlechla jednoho postaršího pána, jak své ženě asi po druhé změně prostředí Septát: „*Začíná mě to bavit!*“

Tím pádem je to jasné, pokud hledáte nějaké představení, u kterého se nebudou nudit ani páni manželé, *Hotel Žižkov* určitě nezkliame. A pokud vás vaše drahá polovička při sledování detektivek v televizi neustále zlobí uhádnutím identity vraha, určitě navštivte *Hotel Žižkov*. Jen at se předvede v realu, no ne? 😊

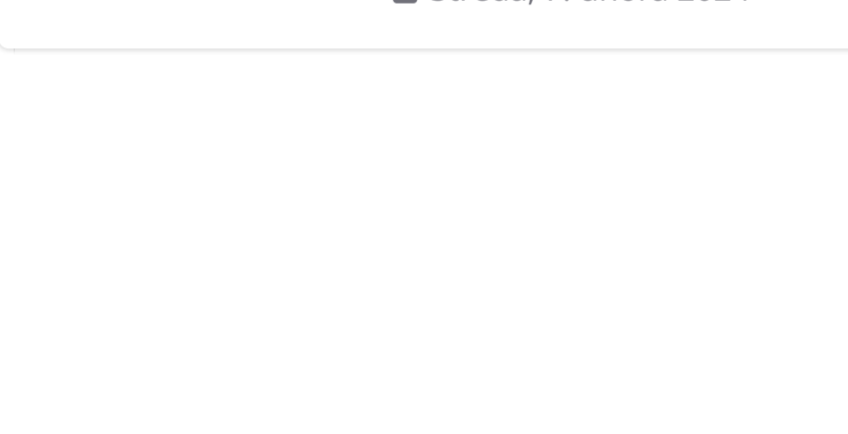
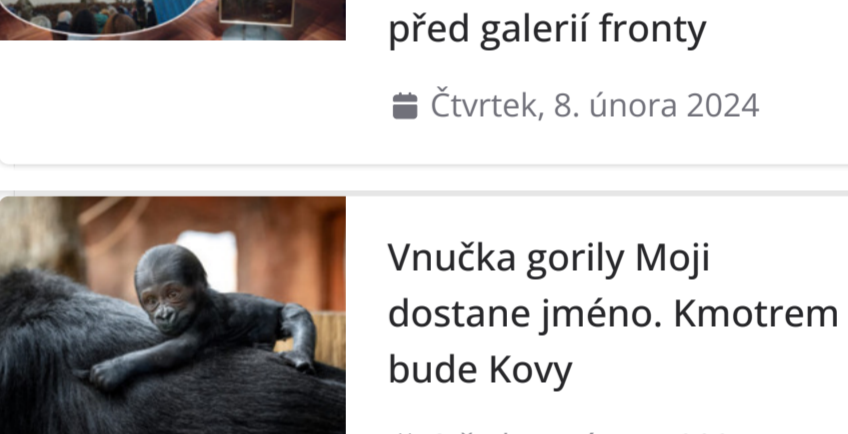
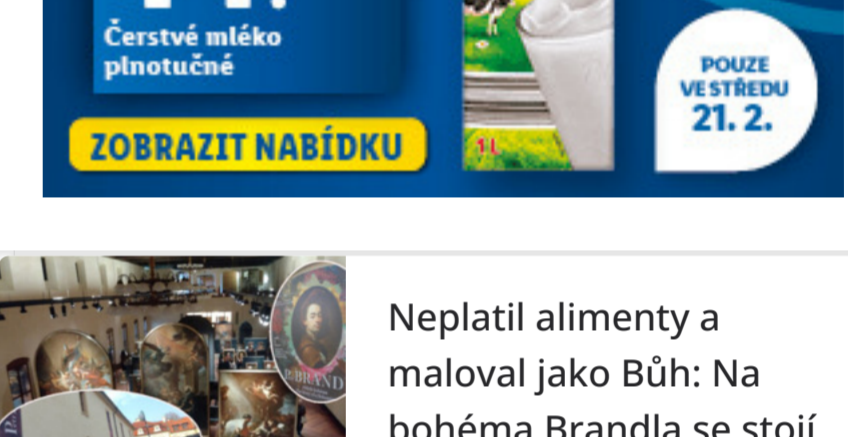
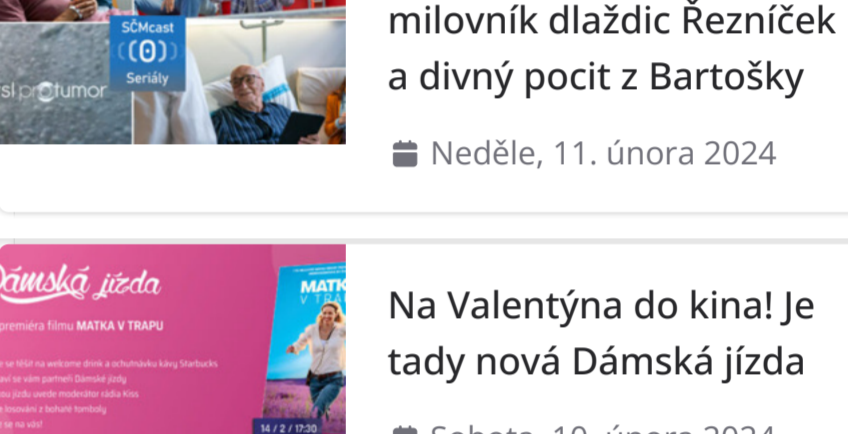
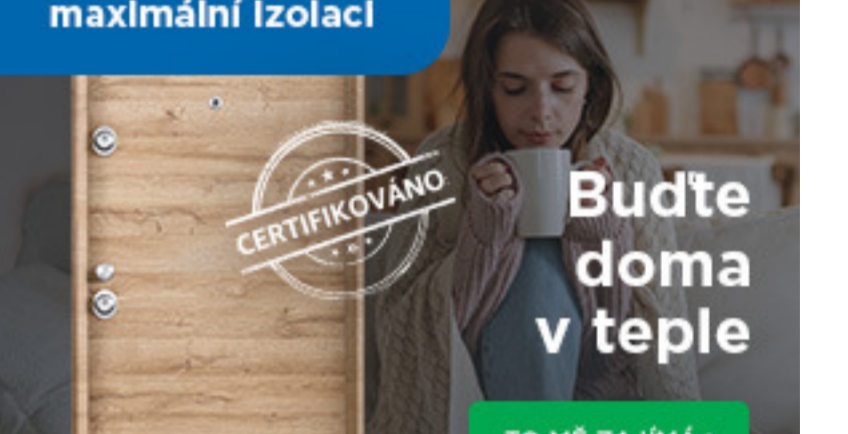
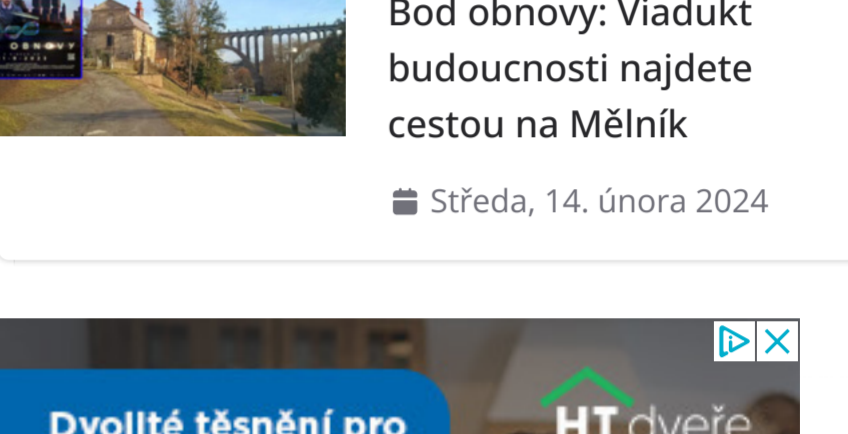
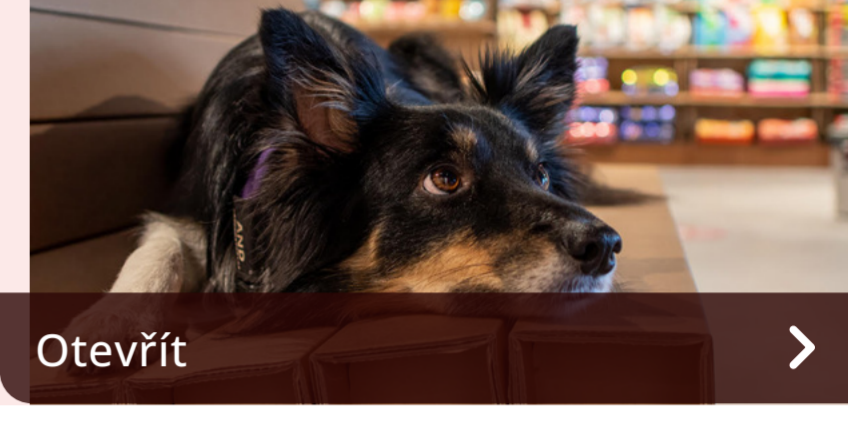
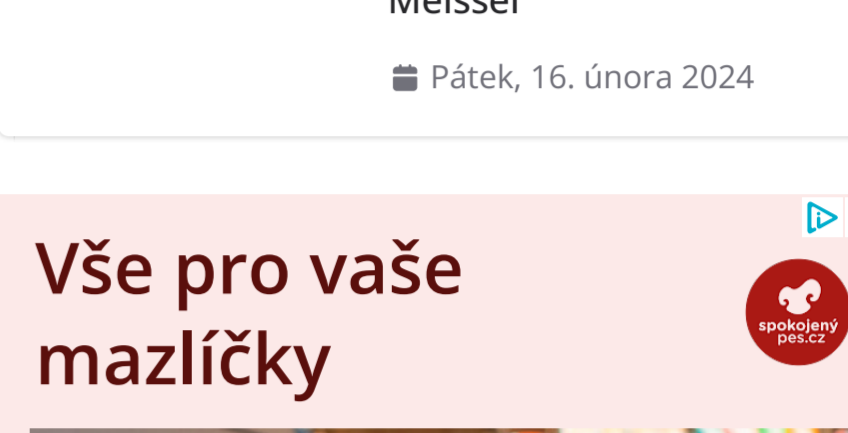
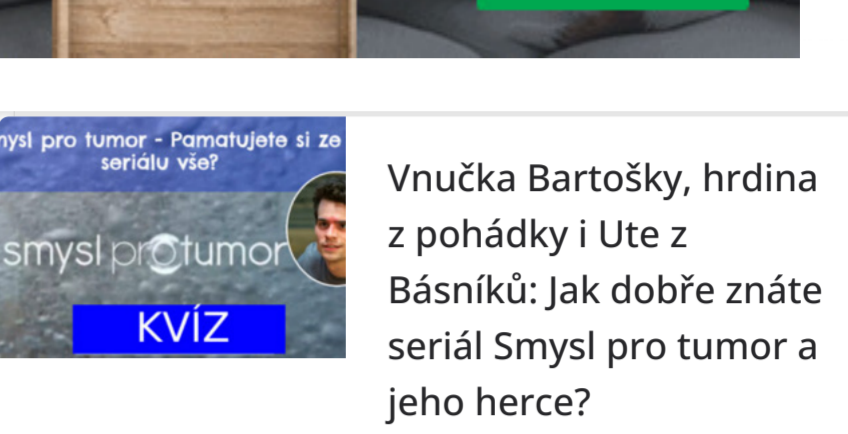
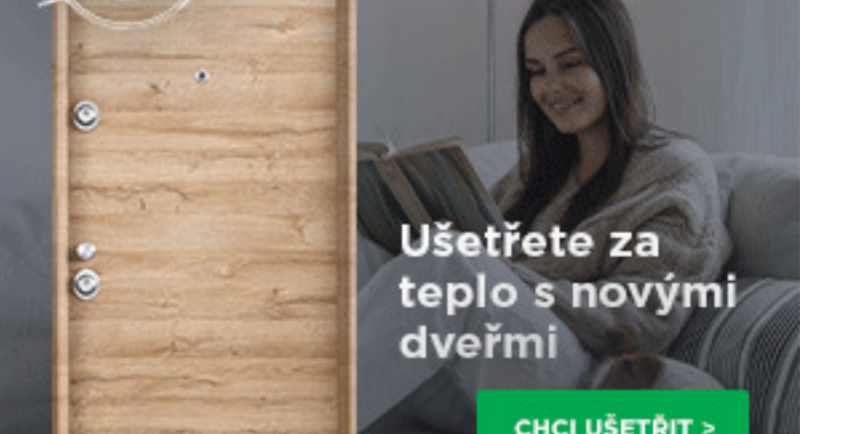
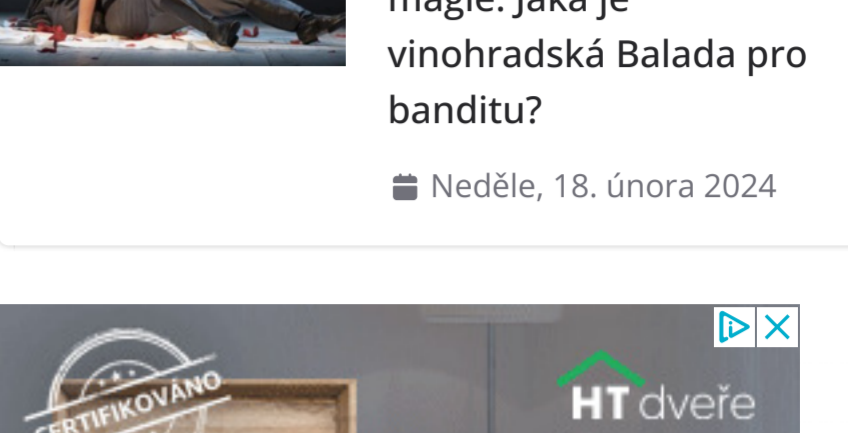
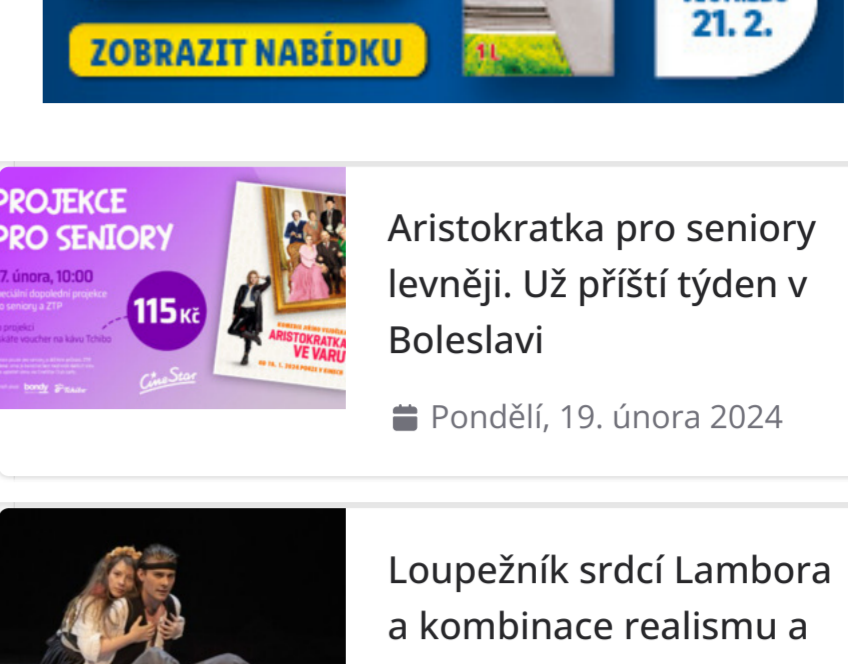
Nejnovejší

Světový den muffinů je tady. Pojďme si je upéct

Úterý, 20. února 2024 | Zuz

Kdo by si rád nedl valborný muffin, obzvláště, když tahle dobrota má svátek. Přínášíme rychlý a snadný recept, který Vám určitě zachutná.

Středočeský Magazín

Šéfredaktorka:
Zuzana Kodrlová Zelenková

E-mail:
stredoceskygazin@email.cz

Telefon:
+420 606 436 382

O Středočeském Magazínu

Naši snahou je přinášet zajímavosti a rozhovory z vašeho okolí. Primárně se zaměřujeme na celé střední Čechy. Z našeho pohledu není Středočeský kraj jenom obyčejný kraj s dírou uprostřed, a proto pokrýváme oblast a právě Středočeského kraje.

Všechny použité fotografie a texty jsou vlastnictvím Středočeského Magazínu. Jakékoli použití obsahu včetně převzetí, šíření či dalšího výtvarného přizpůsobení textových či obrazových materiálů bez písemného souhlasu naší společnosti je trestné.

Copyright © SCM. Používáme WordPress se šablonou ColorMag od ThemeGrill.

Jedličkova 1988,
Lysá nad Labem,
289 22
IČO: 02083752

Základní informace

Přihlásit se

Zdroj kanálů (příspěvky)

Kanál komentářů

Česká lokalizace